

نوشته‌ها پیرامون ارزیابی گوناگونی فرهنگی افراد مملو از آمار و طرح‌های مرتبط با رشد سریع گروه‌های قومی در آمریکا و کانادا است. اغلب در این زمینه گزارشاتی درباره کمبود تأمین‌کنندگانی که زمینه‌های فرهنگی و زبان را با افرادی که به آنها مراجعه می‌کنند در میان می‌گذارند و موانع فراهم کردن ارزیابی و خدمات مداخله، وجود دارد. گاهی وضعیت‌های اغراق‌آمیز و افراطی اتخاذ می‌شود، برای مثال یادآوری اینکه فراهم کردن و ارائه خدمات زمانی که شخص زبان یا فرهنگ را با فرد مراجعه‌کننده مطرح نکرده است غیراخلاقی است: وضعیتی که کمبود تأمین‌کننده‌های (provider) دو زبانه و دو فرهنگ را نادیده می‌گیرد.

متأسفانه، گزینه‌های کمی در اختیار پزشکان قرار می‌گیرد، در نتیجه پزشکان بالینی اغلب به جای روبرو شدن با مشکلات ارزیابی بین فرهنگی به یک راه حل نامناسب رد کردن خدمات بسنده می‌کنند.

در این بخش، امیدواریم پزشکان را تشویق کنیم تا به مسئله ارزیابی بین فرهنگی به عنوان یک مسئله‌ی قابل حل با ابزار مناسب نگاه کنند. به منظور بررسی تعدادی متغیر در زمینه فرهنگ را مطرح کردیم، اما نهایتاً اظهار می‌کنیم که داشتن تجربه و آگاهی از تجربیات و پس زمینه‌های منحصر به فرد هر شخصی روند ارزیابی و پی‌آمدها را تسهیل می‌کند.

این بخش با مروری بر مفاهیم ارزش‌های فرهنگی و نقش فرهنگ پذیری در تعیین آمادگی برای ارزیابی شروع می‌شود.

تحصیلات و سواد، و تأثیر این عوامل بر عملکرد شناختی، مورد بحث قرار می‌گیرد. زبان و مهارت گفتاری در زمینه‌ی زبان مورد استفاده برای ارزیابی مورد خطاب و بحث قرار می‌گیرد، انتخاب تست، تطابق تست و استفاده از مترجم‌ها. مثال‌هایی از ویژگی‌های شخص‌زبان در عملکرد اجرایی نیز

آورده شده است در نهایت ۲ بررسی موردی نیز مطرح شده که راههای به عهده گرفتن و مفهوم کردن فرآیند ارزیابی را نشان می دهد، با هدف نهایی افزایش اعتبار بوم شناسانه ی نتایج